

ת"פ 2598/06/16 - מדינת ישראל נגד ב א

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2598-06-16 מדינת ישראל נ' א(אחר/נוסף)
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד דן שורקי

המאשימה

נגד

ב א

ע"י עו"ד חגית רייזמן

הנאשם

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות תקיפה כנגד שניים מילדיו, אסנקאו, יליד 2001 ואונניו, יליד 2004. כתב האישום מתאר שלושה ארועים (שנכללו במסגרת אישום אחד):

ארוע ראשון

בסוף שנת 2015, השתמש אסנקאו בסמים ואז קילל את הוריו. בתגובה תפס הנאשם את אסנקאו, קשר את ידיו ואת רגליו והשכיב אותו במיטתו. אסנקאו ישן במיטתו עד אשר הגיעה אימו והתירה את הקשרים.

ארוע שני

בחודש מרץ 2016 קיבל הנאשם דיווח, כי אונניו הורחק מבית הספר וכי הוא בדרכו לבית המשפחה. הנאשם פגש את אונניו בחדר המדרגות, ואז תפס אותו בחולצתו וגרר אותו אל הבית. אונניו נאחז בברזל שהיה בחדר המדרגות, על מנת שהנאשם לא ימשוך אותו אל הבית, והנאשם דרך על ידו על מנת שזה ירפה את אחיזתו. בשל הכאב אונניו הרפה את אחיזתו והנאשם משך אותו אל תוך הבית.

בבית חימם הנאשם כפיות על הכיריים, על מנת להניחן על גופו של אונניו, ואונניו ברח לחדרו וסגר את הדלת. הנאשם אמר לאונניו שאם לא יפתח את הדלת, הוא ישבור אותה. לאחר מכן פתח הנאשם את הדלת והכה את אונניו בגבו באמצעות מקל מטאטא. אונניו נפל בשל המכות והנאשם המשיך להכותו בעודו שוכב.

לאחר מכן הכה הנאשם את אונניו באמצעות כבל של עכבר המחשב ובאמצעות חגורתו.

כתוצאה מהמעשים נגרמו לאונניו נפחות בידיו וכאבים.

ארוע שלישי

בסוף שנת 2015 הכה הנאשם את אונניו באמצעות חגורתו.

תשובת הנאשם

הנאשם הכחיש את המיוחס לו באופן גורף. לדבריו לא נקט אף פעם אלימות כלפי מי מילדיו.

ראיות הצדדים

מטעם המאשימה העידו אסנקאו וחוקרת הילדים נועה לוי, אשר גבתה את גרסתו של אונניו. כמו כן העיד החוקר אשר גבה את הודעתו של אסנקאו.

מטעם ההגנה העידו הנאשם ואשתו.

עדות אסנקאו

אסנקאו העיד, כי כאשר שהה בקהילה טיפולית לנוער מלכישוע, סיפר לצוות סיפור שקרי, כאילו אביו - הנאשם - הכה אותו. לדבריו עשה כן, על מנת ליצור בפני הצוות רושם כוזב, כאילו הוא מתקדם בהליך. לאחר מכן הוזמן לחקירה במשטרה ושם סיפר שאביו מכה אותו. לדבריו שיקר במשטרה משום שפחד להכלא.

הודעתו של אסנקאו במשטרה שנגבתה ביום 29.5.16 הוגשה וסומנה ת/6. וכך עולה מן ההודעה:

כחצי שנה קודם למסירתה, קרי בסוף שנת 2015, היה מקרה בו אסנקאו קילל את שני הוריו, לדבריו בגלל שהשתמש בסמים וקילל. בשל כך הנאשם קשר את ידיו ורגליו בחבל, למרות שהשתולל והתנגד. העד נשאר במיטה לישון, עד שאמו התירה את הקשרים והוא יצא מן הבית. לדברי אסנקאו, לא נותרו סימני קשירה על גופו.

אסנקאו הוסיף כי היה מקרה נוסף, כשנה קודם לגביית ההודעה, בו הנאשם: **"היה מביא לי כאפות ובעיטות, כל פעם שהייתי מאחר או היתה בעיה עם המשטרה הוא היה נותן לי כאפות ובעיטות ... כאפות בגב ובעיטות בטוסיק"**. העד לא ידע לומר כמה פעמים הדבר קרה, ולדבריו גם לא סיפר על כך לאיש. כמו כן העד אמר שהנאשם הכה אותו בגבו עם חגורה פעמיים או שלוש לפני כשנה. לדברי העד, אמו היתה עדה לאלימות, ובמקרים אלו **"היתה בוכה ואומרת לו תפסיק תפסיק"**.

אסנקאו נשאל אם הנאשם הכה בני משפחה אחרים ואמר כי הנאשם הכה את אונניו, **"היה זורק עליו כפכפים, היה צובט אותו"**. עוד אמר, כי הנאשם הכה את אונניו פעם אחת בחגורה, כשבעה חודשים קודם למסירת ההודעה.

אסנקאו נשאל האם הנאשם הרביץ לאונניו באמצעות כבל של עכבר המחשב והשיב שהנאשם הכה את אונניו ברגליו **"ואונניו בכה"**.

העד נשאל האם הנאשם חימם כפיות על האש כדי לפגוע באונניו והכחיש זאת.

חוקרת הילדים נועה לוי - גרסת אונניו

גרסתו של אונניו נגבתה ביום 25.5.16 על ידי חוקרת הילדים נועה לוי, אשר אסרה את העדתו. אונניו סיפר לחוקרת על שני ארועים בהם הנאשם תקף אותו. וכך אמר:

המקרה הראשון קרה כחודשיים קודם לגביית גרסתו. אונניו התחצף לצוות בבית הספר ונשלח הביתה. כאשר הגיע לבית המשפחה, חיכה לו הנאשם בחדר המדרגות ושם תפס אותו בחולצה וגרר אותו לתוך הבית, תוך שקילל אותו. אונניו נאחז במשהו בחדר המדרגות והנאשם דרך על ידו, כדי לשחרר את אחיזתו. בתוך הבית הנאשם הכה את אונניו בגבו ובידיו באמצעות מקל מטאטא, הצליף בידיו באמצעות כבל של עכבר המחשב והצליף בכל גופו באמצעות חגורתו. אונניו הוסיף, כי הנאשם חימם "כפיות גדולות ארוכות" על הכיריים, כדי "לגעת בו" איתן בו, ואז "שכח אותן".

לדברי אונניו כתוצאה מהמכות ידיו התנפחו ונשארו לו סימנים למשך כחצי יום.

אונניו סיפר גם על מקרה נוסף, שקרה כאשר למד בבית הספר הקודם. באותו מקרה אחת המורות האשימה אותו בדברים שלא עשה, והנאשם כעס עליו והכה אותו באמצעות החגורה. הארוע היה בבית, ליד המחשב.

אונניו התייחס גם למקרה בו ראה את אביו מכה את אסנקאו, אך לא מיקד את הארוע בזמן ולא פירט לגביו.

בתום החקירה פרץ אונניו בבכי ואמר כי הוא רוצה לעבור לפנימיה "ולא לראות אותו... בגלל שהם מרביצים"

חוקרת הילדים העריכה, כי אונניו אכן חווה את הארועים אותם תיאר. את הערכתה ביססה על כך שאונניו עיגן את המקרים בזמן ובמקום, תיאר אותם בצורה ברורה ועקבית וכן תיאר את תחושותיו במהלך הארוע באופן תואם. לגבי הארוע השני, החוקרת סייגה את הערכתה בכך שאונניו לא זכר פרטים מלאים של הארוע ולא ידע לתאר היכן בגופו נפגע.

החוקרת הוסיפה, ביחס לשני הארועים, כי ניכר שאונניו לא ביקש להפליל את הנאשם ונמנע מלתאר את מעשיו בצורה חמורה מכפי שארעו.

עדות הנאשם

הנאשם הכחיש באופן גורף כי נקט בכל אלימות כנגד מי מילדיו. במהלך חקירתו הנגדית הציע לו ב"כ המאשימה את האפשרות כי נקט אלימות נגד ילדיו, אך בעוצמה פחותה מהמיוחס לו. הנאשם שלל גם אפשרות זו, ועמד על כך שלא הרים מעולם יד על ילדיו.

לדברי הנאשם, אסנקאו סיפר לו, כאשר ביקר אותו במליכושוע, על כך ששיקר לצוות וסיפר כי הוכה על ידי הנאשם.

עדות אשת הנאשם

אשת הנאשם העידה, כי מעולם לא ראתה את הנאשם מרים יד על מי מילדיו. כמו כן לדבריה מעולם לא שמעה מאחד הילדים כי הנאשם פגע בו.

דין והכרעה

אונני

לאחר ששמעתי את עדותה של חוקרת הילדים נועה לוי וכן צפיתי בסרטון המתעד את גביית גרסתו של אונני, אני מקבל את הערכתה של העדה, כי אונני תיאר ארועים אותם חווה בפועל.

העדה נימקה את הערכתה בצורה משכנעת ובהירה, תוך שהבחינה בין חלקים בדבריו של אונני לגביהם התרשמה שאכן קרו לו, ובין חלקים אחרים לגביהם אינה יכולה לגבש הערכה. כך למשל העדה הפנתה לכך שתיאורו של אונני את הארוע הראשון אליו התייחס עשיר בפרטים, תוך שאונני גם תיאר את תחושותיו לפני הארוע ובמהלכו באופן תואם לארועים עליהם סיפר. צפייה בסרטון התחקור מראה שיש בו עיגון לכל האמור בהערכתה של החוקרת.

החוקרת גם הבהירה, לגבי הארוע הראשון, כי אינה יכולה לקבוע ממצא ברור ביחס לדבריו של אונני כי הנאשם חימם כפיות על מנת לפגוע בו, בשל מחסור בפרטים ביחס לכך - עוד נקודה המעידה על גישה זהירה ומדודה.

אימות נוסף לכנותו של אונני הוא התנהגותו בסופה של חקירתו: אונני החל לבכות ואמר כי הוא רוצה לעבור לפנימיה, בגלל האלימות בביתו, ואז כבש את בכיו והתעשת. חלק זה נראה אותנטי ומעורר אמון, ויש בו ללמד על כל שאונני אכן חווה אלימות בביתו.

אסנקא

עדותו של אסנקא לפני הותירה רושם רחוק מאוד מלשכנע. הטענה, כאילו המציא סיפור בדים על כך שאביו קשר אותו והכה אותו, רק על מנת ליצור בפני הצוות במלכישוע רושם שהוא מתקדם בהליך הטיפול, משוללת כל הגיון, וגם העד לא הצליח להסביר כיצד חשב שהסיפור יקדם אותו. גם התנהגותו של אסנקא במהלך הדיון שיקפה חוסר עניין שלו בתהליך והעדר כבוד לבית המשפט ולבאי כח שני הצדדים.

לאור זאת, לא ניתן לקבל את טענתו, כי דבריו בת/6 הם שקר שמקורו בסיפור אותו בדה עבור הצוות בקהילת מלכישוע, אשר התגלגל לחקירת משטרה. אך בכך לא די - דחיית עדותו של אסנקא לפני אינה בהכרח מביאה לקביעה כי האמור בת/6 הוא אמת, ויש לבחון את ת/6 באופן עצמאי.

כפי שפרטתי למעלה, בת/6 אסנקא התייחס לארוע מסוף שנת 2015 במהלכו הנאשם קשר אותו והכה אותו ולשניים או שלושה מקרים אחרים, שלדבריו ארעו כשנה קודם לגביית ת/6, בהם הנאשם הכה אותו בגב ובישבן - ארועים אשר לא נכללו בכתב האישום. כמו כן אסנקא מסר כי הנאשם הכה את אונני בחגורה ובכבל של עכבר.

מצאתי מספר קשיים בתיאורו של הארוע מסוף שנת 2015: אסנקא אמר כי הנאשם קשר אותו והניחו במיטה, ואז אסנקא נרדם - וקשה להניח שנער ירדם כאשר הוא קשור. אסנקא אמר שהקשירות לא הותירו בו סימנים - וגם עניין זה מעלה סימני שאלה. מעבר לכך, אסנקא סיפר לצוות במלכישוע סיפור שונה (ר' נ/1) - כי הנאשם קשר אותו במקלחת ושפך עליו מים חמים - ולא שמעתי הסבר לסתירות.

לאור אלה, לא ראיתי שניתן לקבוע ממצא ברור ביחס לארוע אותו תיאר אסנקא בת/6. אבהיר, כי יתכן שיש הסברים לקשיים אליהם התייחסתי, אך אסנקא לא הציע הסברים אלו בעדותו, והקשיים נותרו ללא מענה.

כמו כן יש לזכור, כי אסנקא הוא נער שטרם מלאו לו 16, אשר מן הראויות עולה כי משתמש דרך קבע בסמים ומעורב

בעבריינות - וגם נתונים אלו מקשים לתת לאמרת החוץ שלו משקל מלא.

אדגיש, כי אני רחוק מלקבוע כי אסנקאו שיקר באמרתו ת/6 ביחס למעשיו של הנאשם מושא הארוע הראשון. קביעתי היא, כי לא ניתן לתת לאמרה זו את מלוא המשקל ולקבוע לפיה ממצאים ברמת הודאות הנדרשת.

לאור העובדה שהמאשימה לא יחסה לנאשם את מעשי התקיפה האחרים עליהם סיפר אסנקאו בת/6, אשר לדבריו התרחשו כשנה קודם לגבייתה, לא ראיתי מקום לבחון אותם. עם זאת אומר, כי דוקא ארועים אלו תוארו באופן ברור יותר.

שונים הדברים ביחס להתיחסותו של אסנקאו לתקיפתו של אונניו על ידי הנאשם: באמרתו ת/6 אמר אסנקאו שהנאשם הרביץ לאונניו פעם אחת עם חגורה כשבעה חודשים לפני גביית אמרתו (קרי בסמוך לסוף שנת 2015) ופעם נוספת הרביץ לאונניו עם הכבל של העכבר. דוקא חלק זה של ת/6 נראה משכנע יותר, ומתיישב גם עם גרסתו של אונניו. כמו כן, אסנקאו נשאל האם הנאשם חימם כפיות על הכיריים כדי לפגוע באונניו ושלל את הטענה - נקודה המלמדת על כך שהעד לא רצה לפגוע בנאשם ולהפלילו בדברים אותם לא עשה, אלא כי ביקש לתאר דברים כפי שראה.

סיבה נוספת לקבל האמור בת/6 ביחס לתקיפתו של אונניו, הוא עדותו של אסנקאו לפני: אסנקאו נשאל האם ראה את הנאשם מכה את אונניו בחגורה ובכבל עכבר והאם ראה את הנאשם מחמם כפיות על מנת לפגוע באונניו. העד הכחיש את שלושת האפשרויות, אך על פי התרשמותי הישירה ממנו בעת שהעיד, הכחשתו את ענין הכפיות נראתה אותנטית ומשכנעת יותר מאשר הכחשתו את המכות בחגורה ובכבל מחשב, אשר נראו כהכחשה "אוטומטית".

הסברו של אסנקאו, כי בת/6 שלל את האפשרות שהנאשם פגע באונניו עם כפיות, משום שלא הבין למה הכוונה, נראה דחוק ולא משכנע. ר' ע' 16 למטה וע' 27 למטה.

נקודה אחרונה היא, כי אסנקאו ואונניו מסרו תיאורים דומים, לפיהם הנאשם תקף אותם כאמצעי ענישה, בשל ביצוע עבירות (אסנקאו) או התנהגות לא הולמת בבית הספר (אונניו). הדבר מלמד על דפוס התנהגות החוזר על עצמו אצל הנאשם.

עדויותיהם של הנאשם ואשתו עשו רושם רחוק מאוד מלשכנע.

הנאשם התבצר בהכחשה גורפת של המיוחס לו, אך לא הציע כל הסבר מתקבל על הדעת למה שניים מילדיו טענו שהכה אותם.

הנאשם גם לא הציע כל הסבר לדבריו של אונניו בסוף חקירתו, כי הוא מבקש לעבור לפנימיה.

הנאשם טען, כי אסנקאו סיפר לו באחד מביקוריו במלכישוע על כך שסיפר לצוות בכזב כי הנאשם תקף אותו. הנאשם נשאל למה לא סיפר על כך בהודעתו, תחילה טען כי היו אלה קשיי שפה בחקירה אשר מנעו ממנו להזכיר את העניין בהודעתו במשטרה, אך לאחר שעיימת אותו ב"כ המאשימה עם העובדה כי נכח מתורגמן בעת חקירתו, חזר בו מהטענה. בהמשך טען הנאשם, כי שכח להזכיר זאת בעת חקירתו.

אמנם אין מדובר בנקודה מרכזית, אך כבישתה של האמירה, כי אסנקאו סיפר לנאשם על כך ששיקר לצוות הפנימיה, קשה בעיני. קשות מכך הן הסתירות בהסברים שנתן הנאשם לכבישת האמירה. נתתי לענין זה משקל לחובת הנאשם,

בהערכת משקל עדותו.

דברים דומים ניתן לומר על עדותה של אשת הנאשם. בדומה לנאשם, גם אשתו לא נתנה הסבר מניח את הדעת מדוע יעלילו ילדיה על אביהם ויטענו בכזב כי ביצע את המעשים המתוארים בכתב האישום.

כמו כן, אשת הנאשם נחקרה באופן מדריך ביותר על ידי ב"כ הנאשם, ואשרה כמעט כל הנחה וטענה אשר הוצעו לה, עניין המפחית עוד יותר את משקל תשובותיה. (ר' למשל עמ' 64 לפרוטוקול מיום 26.9.16).

אוסף על כך את הרושם השלילי אותו הותירה אשת הנאשם.

לאור אלה, לא ראיתי לתת משקל לעדויותיהם של הנאשם ואשתו.

סיכום

ניתן לקבוע על סמך אמרתו של אונניו לפני חוקרת הילדים, כי הנאשם הכה אותו בשני ארועים כפי שתיאר. במקרה הראשון הכה הנאשם את אונניו באמצעות מקל מטאטא, חגורה וכבל של העכבר, וכן נגרר אל תוך הבית. במקרה השני ניתן לקבוע כי הנאשם הכה את אונניו בחגורה. עם זאת, לא ראיתי כי ניתן לקבוע ממצא ביחס לחבלות שנגרמו לאונניו, וגם ענין הכפיות אותן חימם הנאשם על הכירים רחוק מלהיות ברור.

אמרת החוץ של אסנקאו, ת/6, מהווה תמיכה חיצונית לדבריו של אונניו ועונה על דרישת הסיוע. אכן, כפי שפרטתי למעלה, יש לבחון את אמרת החוץ ת/6 בזהירות ולא ניתן לקבוע לפיה ממצא ברור, כראיה יחידה. עם זאת, ניתן להסתמך על ת/6 כראיה מסייעת לחקירתו של אונניו.

לפיכך מזכה את הנאשם מעבירה אחת של תקיפת קטין ומרשיעו בשתי עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ו, 26 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים

חתימה